

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/250/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114221576
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5114221576.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, právne zastúpený: Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, Trnava, proti odporcovi: F. P., nar. X.XX.XXXX, bytom O. XXXX, O. A. P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu spotrebiteľa BSO, so sídlom Fraňa Kráľa 2080, Čadca, právne zastúpený: Stehura & Partners, s.r.o., so sídlom F. Kráľa 2080, Čadca, o zaplatenie 2.985,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 16.6.2014 doručeným súdu dňa 20.6.2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia 2.985 eur spolu s úrokom vo výške 26,52 % ročne zo sumy 2.084,62 eur od 17.6.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že dňa 1.7.2006 uzavreli účastníci úverovú zmluvu č. 5701013181, ktorou sa navrhovateľ ako veriteľ zaviazal odporcovi poskytnúť úverový rámec vo výške 2.489,54 eur za účelom kúpy vecí či úhrad ceny za služby s možnosťou navýšenia. Odporca sa zaviazal úver vrátiť a zaplatiť úroky. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky. Úver sa zaviazal odporca splácať v pravidelných splátkach v počte, výške a termínoch uvedených v zmluve, pričom v žalobe tieto nešpecifikoval. Uviedol, že odporca nedodrжал platobnú disciplínu a úver v dohodnutej lehote nesplatil. Dňa 23.4.2013 vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy 2.398,79 eur a upozornil ho na možnosť vymáhania. K podaniu žaloby je dlh vo výške 2.985,- eur.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník na strane odporcu uviedol, že z predloženého návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy/úverovej zmluvy zo dňa 01.07.2006 možno ustáliť, že niet pochyb o tom, že účastníci konania dňa 01.07.2006 uzavreli individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver vo výške 11.990,-Sk na nákup tovaru. Touto zmluvou však navrhovateľ v ďalšom vopred vnútil konajúcej osobe - odporcovi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu (získanie úveru na nákup chladničky). Ako totiž vyplýva z danej predtlačky návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy/úverovej zmluvy, sa konajúca osoba - odporca súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísal aj pod tú časť predtlačky listiny, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Teda, ak chcel odporca získať úver na

zakúpenie chladničky, čo bolo primárne jeho pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu s navrhovateľom, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa tak dá usudzovať na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalobcom ako bol primárne vo sfére jeho záujmu (spotrebiteľ je tak sústredený jedine na primárny právny úkon, v predmetnej veci nákup chladničky na úver, pričom v dôsledku nemožnosti akejkoľvek zmeny predtlače predloženej listiny koná neuvážene a nevedome aj s účinkami smerom k uzavretiu sekundárneho právneho úkonu, s čím dodávateľ už vopred kalkuluje). Uvedené sa týka v ďalšom nepochybne aj vôle spotrebiteľa byť viazaný ust. Hlavy 8,9,10 a 11 Úverových zmluvných podmienok navrhovateľa týkajúcimi sa poskytnutia revolvingového úveru, a to vzhľadom na to, že pri kúpe tovaru v obchode spotrebiteľ zaiste nemá vôľu a v praxi ani čas oboznamovať sa s ďalšou časťou Úverových zmluvných podmienok navrhovateľa týkajúcou sa práve úverového rámca - revolvingového úveru a úverovej karty (existuje závažná pochybnosť o tom, či mal vôbec odporca reálnu možnosť oboznámiť so znením uvedených Úverových zmluvných podmienok navrhovateľa pri kúpe tovaru a taktiež súčasne pochopiť ich právny význam, keďže tieto podmienky sú veľmi rozsiahle s množstvom odbornej právnej terminológie).

S poukazom na uvedené sa vedľajšiemu účastníkovi javí takýto právny úkon spotrebiteľa -odporcu zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru ako neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli súčasťou zmluvných rokovaní účastníkov, boli presne uvedené v zmluve, ktorá musí mať písomnú formu. Uvedenie týchto podstatných náležitostí zmluvy v obchodných podmienkach nemožno považovať za naplnenie tejto zákonnej požiadavky. Vedľajší účastník na strane odporcu má za to, že nedošlo k dodržaniu predpísanej písomnej formy, ako to požaduje ust. § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. a preto je zmluva o revolvingovom úvere, na ktorú navrhovateľ poukazuje, aj 2 tohto dôvodu neplatná (rovnako aj podľa ust. § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Vedľajší účastník na strane odporcu je toho názoru, že navrhovateľ vlastne vnútil uzatvorenú takejto zmluvy, bez toho aby uviedol podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako výške úroku, údaj o RPMN, ďalších poplatkov a podobne, tak ako to ustanovuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Ak navrhovateľ mal záujem uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere, mohol túto skutočnosť riadne uviesť na hlavnom tlačive, riadne veľkým a čitateľným písmom. Vedľajší účastník na strane odporcu poukazuje na to, že text tejto časti zmluvy (týkajúci sa dohody o revolvingovom úvere) je písaný tak malým písmom, že je skoro voľným okom nečitateľný a týka sa to nielen textu úverovej zmluvy, ale aj Úverových zmluvných podmienok navrhovateľa. Veľkosť písma je tak minimálna, že je reálne nenaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nie to ešte mu porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúce na neho ako spotrebiteľa a dlžníka. Samotné úverové zmluvné podmienky navrhovateľa sú vyhotovené taktiež malým písmom a tiež dávajú sotva minimálnu možnosť oboznámiť sa s ich obsahom. Vedľajší účastník poukazuje v tejto súvislosti na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. II Co/106/2012 zo dňa 27.3.2013, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 10 Co/109/2012 zo dňa 25.10.2012 ako i na ustanovenie ust. § 52 ods. 1 až 4, ust. § 53 ods. 1 až 3, 5, ďalej čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, že predmetné ustanovenie zmluvy má charakter nekalej praktiky navrhovateľa. Podpis obojstranne želaného právneho úkonu reprezentovaného úverovou zmluvou so sebou neoddeliteľne spájal aj uzavretie iného zmluvného vzťahu, ktorý nebol odporcom vymienený. Navrhovateľ týmto postupom z pohľadu vedľajšieho účastníka jednoznačne využil svoje postavenie ako dodávateľa a porušil zmluvnú slobodu odporcu, keď mu nanútil podpisom jednej zmluvy podpísať ďalšiu, navyše bez bližšie dohodnutých podmienok (iba s odkazom na úverové podmienky navrhovateľa). Ak odporca chcel získať od navrhovateľa úver, musel podpísať aj zmluvu o revolvingovom úvere, o ktorú nemusel mať záujem. Takéto dojednanie zmluvy o revolvingovom úvere nemá charakter individuálneho dojednania v zmysle § 53 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pričom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech odporcu ako spotrebiteľa. Zmluvné dojednanie týkajúce sa revolvingového úveru napĺňa pojmové znaky neprijateľnej podmienky definovanej v ust. § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka a toto dojednanie je tak v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné.

Ďalšie nároky požadované navrhovateľom pozostávajúce zo zmluvného úroku, poplatku za výber z bankomatu, zmluvnej pokuty, sankčného úroku a mesačného poplatku za vedenie účtu sa viažu na existenciu zmluvy o revolvingovom úvere, keďže vyplývajú z tohto zmluvného vzťahu. Keďže predmetná zmluva o revolvingovom úvere je neplatným právnym úkonom, táto neplatnosť sa odráža aj v tom, že nemožno vymáhať ďalšie nároky vyplývajúce z tejto neplatnej zmluvy. Bez ohľadu na vyššie uvedené, podľa názoru vedľajšieho účastníka na strane odporcu predmetná zmluva nespĺňa viaceré podmienky

zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. V predmetnej veci je tak kľúčové, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje úrokovú sadzbu ani žiadne poplatky spojené s poskytnutím úveru, poplatky a pokuty pre prípad porušenia zmluvy. Niektoré poplatky sú uvedené len v obchodných podmienkach, ktoré sú písané drobným až nečitateľným písmom. Zákon výslovne stanovuje, že tieto údaje majú byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere nakoľko je v záujme ochrany spotrebiteľa, aby tieto kľúčové údaje, ktoré v podstate určujú cenu úveru mu boli zjavné a súhlasil s nimi, a nie skryté v nejakých doplnkových dokumentoch, akými sú obchodné podmienky, ktoré majú upravovať menej podstatné a skôr technické náležitosti zmluvy. V predmetnom prípade niektoré údaje ako úrok a poplatky spojené s poskytnutým úverom neboli uvedené vôbec niektoré údaje o sankčných poplatkoch boli výslovne skryté v nečitateľnom texte obchodných podmienok.

Navrhovateľ k vyjadreniu vedľajšieho účastníka uviedol, že dňa 01.07.2007 uzatvorili žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník Úverovú zmluvu č. 3607002436 (ďalej len „ÚZ“), ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úverový rámec vo výške 398,00 EUR (11.990,-Sk) za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu (ďalej len „Produkt“) uvedené v bode 44. ÚZ, s možnosťou navýšenia a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej ÚZ sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu (ďalej len „ÚP“). V súlade s ÚZ žalovaný svojim podpisom ÚZ potvrdil, že je s ÚP oboznámený, že sú žalovanému ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť týmito podmienkami viazaný. Zároveň s podpisom ÚZ zmluvné strany uzatvorili aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Ako je uvedené na tzv. lícnej strane ÚZ: „Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. podpisom tejto zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvu o RU, a to s úverovým a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe takto uzatvorenej úverovej Zmluvy o RÚ vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom Úverovej karty v hlave 8., 9., 10. a 11. Úverových podmienok Spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s“. Zmluvné strany sa dohodli na tom, že ak bude odporca riade platiť úver a plniť povinnosti podľa ÚZ a ÚP, je mu navrhovateľ oprávnený poskytnúť revolvingový úver, vydať a zaslať úverovú kartu (ďalej len „ÚK“) spolu s Výzvou k jej aktivácii a Metodickou príručkou. Neoddeliteľnou súčasťou Metodickéj príručky je aktuálny Sadzobník poplatkov a odmien. Vo výzve k aktivácii žalobca uvádza identifikačné číslo RÚ, ktoré je zároveň variabilným symbolom pre úhradu splátok RÚ a číslo účtu pre úhradu splátok RÚ. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný uzatvoril ÚZ (t.j. úverovú zmluvu č. 3607002436), na základe ktorej je žalobca okrem spotrebiteľského úveru oprávnený žalovanému poskytnúť aj revolvingový úver. Nakoľko sa revolvingový úver platí samostatne, samostatný revolvingový úver má iné číslo VS (v predmetnom prípade ide o revolving č. 5701013181).

Revolvingový úver (ďalej aj „RÚ“) je možné špecifikovať ako dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver (termín „revolvingový“ znamená „obnovujúci sa“). Žalovaný má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca, pričom úverovým rámcem sa rozumie maximálny objem úveru, ktorý je žalovaný oprávnený čerpať. Maximálna čiastka, ktorú je žalovaný oprávnený z úveru čerpať, je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Výška nevyčerpaného zostatku úverového rámca sa žalovanému automaticky zvyšuje v závislosti na splácaní RÚ. Pri tomto type úveru ide teda o obnoviteľnú finančnú rezervu. S každou uhradenou mesačnou splátkou sa žalovanému obnovuje čiastka, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať. Zmluva o RÚ nadobúda platnosť podpisom ÚZ, má však odloženú účinnosť až do budúcnosti, a to uskutočnením aktivácie karty. Uzatvorením revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti žalovanému nevznikli, nakoľko k účinnosti revolvingovej zmluvy muselo dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany žalovaného - k aktivovaniu karty. K aktivovaniu karty nedošlo automaticky alebo konkludentne či náhodne, ale slobodným a vážnym prejavom vôle resp. priamym a zamýšľaným úkonom žalovaného, a to zavolaním na určené telefónne číslo a aktivovaním karty prostredníctvom operátora až uvedením identifikačných údajov, za účelom predchádzania zneužitiu. Z uvedeného vyplýva, že žalovanému nevznikla žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. Na druhej strane zo samotného uzavretia zmluvy žalobcovi nevznikli žiadne práva, iba povinnosť zaslať žalovanému kartu, čo bolo podmienené tým, že žalovaný musel splniť dohodnuté podmienky týkajúce sa splácania poskytnutého úveru na kúpu tovaru. Žalobca žalovaného zrozumiteľne a jednoznačne oboznámil so všetkými podmienkami revolvingového úveru (tieto sú mu oznámené spolu s doručenou kartou, t.j. nie len v úverových zmluvných podmienkach). Nakoľko samotný žalovaný slobodným a vážnym prejavom vôle využil svoje právo a aktivoval si doručенú kartu, žalobca mu poskytol revolvingový

úver, ktorý následne čerpal. Žalovaný si teda bol súčasného uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere vedomý, nejde teda o žiadne „skrytie“ zmluvy do úverových podmienok. Jednoduchou sumarizáciou práv a povinností oboch strán možno skonštatovať, že na jednej strane žalovaného nevzniká žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, tieto nastupujú až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivovania karty. Je zrejmé, že žalovaný mal v úmysle uzatvoriť revolvingovú zmluvu, a na jej základe čerpať revolvingový úver, nakoľko samotný žalovaný slobodným a vážnym prejavom vôle využil svoje právo a aktivoval si doručенú kartu, z ktorej následne čerpal revolvingový úver poskytnutý mu na tento účel zo strany žalobcu. Žalobca má za to, že zmluva o RÚ nie je objektívne neprijateľnou podmienkou. Zmluva o RÚ je uzavretá s odkladacou podmienkou a je účinná až po tom, ako klient sám a na základe svojej vôle aktivuje kartu a čerpá následne tento úver. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že zmluva o RÚ ako hlavný predmet plnenia nemôže byť podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnou podmienkou. Z uvedeného je zrejmé, že za žiadnych okolností nedochádza akcesorickým uzatvorením zmluvy o revolvingovom úvere k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach medzi spotrebiteľom a dodávateľom, taktiež nie k nerovnováhe značnej v neprospech spotrebiteľa.

Vyslovil názor, že ochrana spotrebiteľa vychádza z myšlienky vyrovnania rovnováhy v zmluvných vzťahoch v prospech spotrebiteľa. Predpokladá, že s ohľadom na hospodársku silu je spotrebiteľ v značne nevýhodnom postavení voči dodávateľovi a štát ako vykonávateľ štátnej moci vhodným spôsobom vyrovnáva pomer síl. Nemožno si však túto podporu zamieňať s nevhodným paternalizmom štátnej moci v súkromnoprávných vzťahoch. V trhovom prostredí, ktoré je v zmysle ústavy základom nášho štátu, je každý z účastníkov trhu, už zo samotnej podstaty konfrontovaný rôznymi ponukami v podobe reklamy a marketingu. Štát, prostredníctvom súdnej moci, nemôže za spotrebiteľa suplovať jeho rozhodovací proces a rozhodovať, ktoré ponuky sa môžu odstať do jeho dispozície a ktoré nie sú vhodné z hľadiska ich domnejšej výhodnosti z pohľadu neosobného štátu. Spotrebiteľ má právo sa sám rozhodnúť, či daný produkt či ponuku využije a v prípade, že áno, je zodpovedný za svoje konanie. V kontradiktórnom civilnom konaní je postavenie sudcu v pozícii nestranného arbitra a jeho povinnosť „ex offio“ vykonávať „advokáta“ spotrebiteľovi je obmedzená výkladom a uplatňovaním práva v jeho platnej forme. Pokiaľ ide o podstatné zákonné náležitosti predmetnej zmluvy, žalobca uvádza, že aj keď niektoré zo spomenutých údajov nie sú detailne rozpisované na lícnej strane úverovej zmluvy, odkazuje sa na úverové zmluvné podmienky žalobcu, ktoré sú nepopierateľne neoddeliteľnou súčasťou danej úverovej zmluvy, a tieto ich bližšie špecifikujú. Uvedené údaje sú žalovanému tiež známe zo sadzovníka poplatkov. K dojednaniám, ktoré sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach žalobcu možno uviesť, že sú platnými a rovnocennými dojednaniami s ostatnými zmluvnými dojednaniami a ako také majú tieto ustanovenia rovnakú právnu silu ako majú dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Nie je možné odlišne posudzovať jednotlivé dojednané ustanovenia, pretože ich platnosť a právnu vymožitelnosť prejedukujú právne predpisy upravujúce danú oblasť záväzkových zmluvných vzťahov. Písomná forma právneho úkonu je daná zákonom a spočíva v tom, že obsah prejavu vôle je zachytený v texte listiny. Dôležité je, aby obsah listiny bol prístupný ľudskému vnímaniu. Preto do úvahy prichádzajú písomne zachytené písmená, značky a čísla. Vlastný text listiny môže byť vyhotovený ľubovoľným spôsobom. Okrem vlastnej ruky konajúceho môže byť text vyhotovený strojom, tlačou alebo aj rukou inej osoby. Písomnosť musí navonok predstavovať jeden uzavretý celok, aby sa zabránilo manipulácii s jeho jednotlivými časťami. Celistvosť listiny je zachovaná aj vtedy, ak jednota viacerých listín je spoznatelná z obsahu právneho úkonu a ak spolunáležitosť jednotlivých listín je nesporná. Pevné spojenie listín, napr. zošitím alebo zviazaním nie je v takom prípade potrebné. Celistvosť listiny možno posudzovať z priebežného číslovania strán alebo z číslovania ustanovení zmluvy, vzájomných odvolávok alebo z iného označenia, ak je tým vylúčená ďalšia manipulácia s textom. V súvislosti s písomnou formou úverovej zmluvy žalobca poukazuje na skutočnosť, že tak ako žiadny právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v jednej písomnej zmluve, tak ani žiadny právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine, zachycujúcej písomný prejav vôle, umiestnený podpis. Princíp, že text písaný pod podpisom neprezentuje relevantný prejav vôle osoby, ktorá sa podpísala, sa podľa súdnej praxe i odbornej literatúry vzťahuje bez výnimky iba na niektoré úkony - typicky na závet. Ohľadne iných súkromných listín neprevládajú tak prísne požiadavky, pretože je potrebné dať prednosť vážne mienenému a obsahovo bezchybnému prejavu vôle pred bezúčelným formalizmom; napr. súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa stávajú aj tie listiny, ktoré sú označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané (Ro NS ČR z 27.03.2008, sp. zn. 26 Cdo 2317/2006). Pokiaľ ide o podstatné zákonné náležitosti predmetnej zmluvy žalobca uvádza, že predmetná úverová zmluva bola uzavretá v súlade sust. § 53 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), ako aj s ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov

v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSÚ“), a to v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia ÚZ. K dojednaniám, ktoré sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach žalobcu možno uviesť, že sú platnými a rovnocennými dojednaniami s ostatnými zmluvnými dojednaniami a ako také majú tieto ustanovenia rovnakú právnu silu a váhu ako majú dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Nie je možné odlišne posudzovať jednotlivé dojednané ustanovenia, nakoľko ich platnosť a právnu vymožitelnosť prejedukujú právne predpisy upravujúce danú oblasť záväzkových zmluvných vzťahov. Žalobca sa tiež nestotožňuje s názorom vedľajšieho účastníka, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru neobsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZSÚ“), a to v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia ÚZ, nakoľko v danom prípade ide, vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. skutočnosť, že žalobca a ani žalovaný nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, nakoľko pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola pôvodne dohodnutá vo výške 663,88 EUR (20.000Sk) s pravidelnou mesačnou splátkou vo výške 26,56 EUR (800,-Sk). Vzhľadom na charakter revolvingového úveru je tiež potrebné uviesť, že pokiaľ ide o počet splátok, ani tento nie je možné vopred dohodnúť, nakoľko ide o automaticky obnovovaný úver. Žalovaný bol povinný riadne a včas splácať poskytnutý RÚ, a to v pravidelných mesačných splátkach Na základe písomnej žiadosti o zmenu výšky úverového rámca zo dňa 25.02.2008 žalovaný požiadal žalobcu o navýšenie pôvodne dohodnutého úverového rámca o sumu 995,81 EUR (30.000,- Sk), s ktorou žalobca vyslovil súhlas; nová výška úverového rámca tak bola dohodnutá vo výške 1.659,70 EUR (50.000,- Sk) s pravidelnou mesačnou splátkou vo výške 66,39 EUR (2.000,- Sk) počnúc dňom 20.04.2008. Na základe písomnej žiadosti o zmenu výšky úverového rámca zo dňa 29.01.2009 žalovaný požiadal žalobcu o navýšenie pôvodne dohodnutého úverového rámca o sumu 829,85 EUR (25.000,- Sk), s ktorou žalobca vyslovil súhlas; nová výška úverového rámca tak bola dohodnutá vo výške 2.489,55 EUR (75.000,- Sk) s pravidelnou mesačnou splátkou vo výške 99,58 EUR (2.300,- Sk) počnúc dňom 20.03.2009. Rovnako tak výšku RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť, nakoľko sa úver čerpá a následne dopĺňa, z ktorého dôvodu sa tak menia údaje relevantné pre výpočet RPMN, čo potvrdil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku zo dňa 27.01.2011, sp. zn. 6Co 95/2010, kde jednoznačne stanovil, že: „...keďže predmetná vec sa týka revolvingového úveru a RPMN nie je dobre možné stanoviť, nebolo možné stotožniť sa s prvostupňovým súdom, že pre neuvedenie RPMN je úver podľa § 4 zákona bez úrokov a bez poplatkov.“ Špecifikácia poplatkov a výška úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená v Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý bol súčasťou Metodickéj príručky. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na hlavu 9 § 5 ÚP: „Klient je povinný hradíť spoločnosti poplatky za poskytované služby(ďalej len poplatky), ktorých výška je daná sadzobníkom poplatkov, platným v dobe vzniku poplatkovej povinnosti, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto UZ a ktorý je obsiahnutý v Metodickéj príručke.“ V zmysle ust. hlavy 9 § 8 ÚP: „Klient je povinný platiť úrok z poskytnutého RÚ vo výške mesačnej úrokovej sadzby aktuálne platnej v okamihu splátky RÚ, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Základná úroková miera je uvedená v aktuálnom sadzobníku poplatkov.“ Vzhľadom na uvedené má žalobca za to, že ním požadované poplatky boli so žalovaným dohodnuté písomne, nakoľko boli uvedené v Sadzobníku. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalobca za to, že zmluva o poskytnutí revolvingového úveru je platným právnym úkonom a obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle ZSÚ. Ako vyplýva z už predloženého splátkového kalendára, žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním dohodnutých splátok poskytnutého úveru. V zmysle § 3 Hlavy 7 s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru ÚP: „Klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace...“. S poukazom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením viacerých splátok, stal sa splatným celý zostatok čerpaného úveru, pričom, ako vyplýva z predloženého splátkového kalendára a tiež z výzvy na splatenie celého úveru priloženej k žalobe, zosplatenie nastalo ku dňu 23.04.2013, kedy žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej čiastky, a to v lehote 15 dní.

Žalobca si tak v predmetnom konaní uplatňuje voči žalovanému sumu 2.985,00 EUR, ktorá, ako vyplýva z už preloženého splátkového kalendára, pozostáva z istiny vo výške 2.084,62 EUR; úroku vo výške 864,01 eur pri úrokovej sadzbe 26,52 %, zmluvná pokuta vyčíslená za použitia úrokovej sadzby 8 % (t.j. zmluvná pokuta podľa Hlavy 13. § 3 ÚP s názvom Záverečné ustanovenia, v zmysle ktorého: „V prípade omeškania s úhradou splátky úveru či jej časti dlhšieho ako 7 dní, je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní.“) vo výške 23,91 EUR; Úrok z omeškania (t.j. úrok z omeškania do času zosplatenia) vo výške 5,01 EUR, podľa

úrokovej sadzby ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., Poplatok za výpis z účtu (vychádzajúc zo sadzobníka platobného pre dané obdobie) vo výške 7,45 EUR. Zároveň si žalobca v predmetnom konaní uplatňuje voči žalovanému nárok na zaplatenie úroku vo výške 26,52 % ročne zo sumy 2.084,62 eur (t.j. z istiny) od 17.06.2014 do zaplatenia. V danom prípade ide o úrok z poskytnutého úveru, nie úrok z omeškania, od nasledujúceho dňa po podaní žaloby až do zaplatenia (úrok do dňa podania žaloby je už obsiahnutý v žalovanej sume). Úrok z dlžnej istiny bol dohodnutý v Sadzobníku poplatkov a odmien, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť Metodickéj príručky.

Uviedol, že nakoľko navrhovateľ uhradil dňa 30.09.2014 sumu 500,00 eur, dňa 05.11.2014 sumu 200,00 eur, dňa 08.12.2014 sumu 200,00 eur návrh v časti o zaplatenie 900,- eur vzal späť.

Na základe späťvzatia súd na pojednávaní konanie v časti o zaplatenie 900,- eur zastavil.

Vo veci súd nariadil pojednávanie na ktoré sa nedostavil navrhovateľ, ktorý neúčast' ospravedlnil. Nakoľko súd nezistil dôvody pre odročenie pojednávania, vec podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa.

Odporca uviedol, že bol v obchodnom dome Nay, potreboval chladničku, pretože sa rozišiel so ženou. Karta mu prišla domov, hoci o ňu nežiadal. V predajni NAY na takúto možnosť nebol upozornený. Použil ju preto, že ho nevyplatili v práci. S kartou mu poslali aj PIN. S podmienkami oboznámený nebol, pretože jeho zaujímala len chladnička. V podmienkach sa nevyznal, spoliehal sa na česťnosť veriteľa. Zaplatil viac ako 8.000,- eur, ale stále od neho niečo žiadajú. Uhradil aj sumu 286,20 eur dňa 27.9.2014, hoci nevedel čo to znamená. Poukázal aj na vyjadrenie vedľajšieho účastníka s tým, že sa týchto tvrdení pridržiava.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Súd oboznámil obsah úverovej zmluvy medzi Home Credit Slovakia a.s. a odporcom na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 11.990 Sk na obstaranie tovaru chladnička Indesit pri 0 % RPPM na základe ktorej sa zaviazal odporca uhradiť úver v 10 splátkach od 1.8.2006 vo výške 1.199 Sk, zmluva bola uzavretá 1.7.2006 pričom navrhovateľ ako veriteľ bol zastúpený predajcom Nay Elektrodom.

Súd zistil, že v spodnej časti zmluvy je drobnými písmenami uvedené, že Spoločnosť a klient podpísi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIČ podľa hlavy 12 Úverových podmienok a spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. podpisom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvu o RÚ, a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10, 11 Úverových podmienok.

Súd z obsahu Všeobecných úverových podmienok zistil, že v hlave 8 a 9 sú uvedené ustanovenia o zmluve o poskytnutí revolvingového úveru, čerpania a splácania revolvingového úveru a používanie úverovej karty.

Podľa Hlavy 8, Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru:

1. Zmluvné strany, klient a spoločnosť, sa popri ÚZ dohodli aj na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čiže Zmluvy o RÚ. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru (ďalej len RÚ). Klient je oprávnený čerpať RÚ opakovane, prostredníctvom Úverovej karty (ďalej len ÚK), za podmienok stanovených v týchto ÚP, a to vždy maximálne vo výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca. Spoločnosť a klient si dohodil úverový rámec vo výške 15.000,- Sk. Klient sa uzatvorením tejto Zmluvy o RÚ zaväzuje poskytnutý RÚ spoločnosti vrátiť a zaplatiť jej za poskytnutie RÚ úroky.

2. Klient a spoločnosť sa dohodli na tom, že ÚK, špecifikovanú v Hlave 10. a 11. týchto ÚP, spolu s výzvou k jej aktivácii a Metodickú príručku je spoločnosť oprávnená klientovi zaslať, ak si bude riadne plniť svoju povinnosť, vyplývajúce z ÚZ, ÚP a platných právnych predpisov. Neoddeliteľnou súčasťou Metodickéj príručky je aktuálny sadzobník poplatkov a odmien (ďalej len sadzobník poplatkov).

3. Zmluva o RÚ sa stáva platnou podpisom HZ a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom ÚK, a to po jej riadnej a včasnej aktivácii. ÚK je riadne a včas aktivovaná, ak je aktivovaná v súlade s obsahom ustanovení týchto ÚP a obsahom Metodickéj príručky. Včasnou aktiváciou ÚK sa rozumie jej aktivácia v lehote do uplynutia 6 kalendárnych mesiacov odo dňa odoslania výzvy k aktivácii ÚK spolu s ÚK a Melodickou príručkou, s tým, že táto lehota začína plynúť prvým kalendárnym mesiacom nasledujúcim po kalendárnom mesiaci, v ktorom holi uvedené dokumenty klientovi odoslané. Ak nie je ÚK riadne a včas aktivovaná v stanovenej lehote 6 kalendárnych mesiacov, uplynutím, tejto lehoty je spoločnosť oprávnená vykonať automatickú blokáciu ÚK.

4. Zmluvné strany sa tiež dohodli, že už pri aktivácii ÚK podľa § 3 tejto hlavy ÚP je klient oprávnený rozhodnúť o zvýšení úverového rámca, a tu z počítačovej výšky 15.000,- Sk pretože klient už pri podpise ÚZ prejavil záujem o zvýšenie úverového rámca. Zmluvné strany sa teda dohodli na zvýšení úverového rámca, a to z počítačovej výšky 15 000-Sk na čiastku, stanovenú klientom v telefonickom hovore spoločnosťou, pri ktorom dochádza k aktivácii ÚK. Telefonickému hovoru predchádza písomne oznámenie spoločnosti o možnosti aktivácie ÚK, ako aj jej samotné zaslanie klientovi. Klient je oprávnený stane stanoviť novú výšku menného rámca v rozmedzí od 15.000,- Sk do tzv. maximálnej čiastky. Maximálnu čiastku oznámi spoločnosť klientmi pri predmetnom telefonickom hovore, pri ktorom dochádza k aktivácii ÚK. Telefonický hovor klienta, ktorým bude určená nová výška úverového rámca na základe tohto ustanovenia ÚP, je odkladacou podmienkou dohody zmluvných strán o zvýšení úverového rámca. Zmenu úverového rámca je možné uskutočniť kedykoľvek počas platnosti zmluvy o RÚ.

5. Spoločnosť klientovi ku dňu účinnosti Zmluvy o RÚ zriadi úverový účet pri čerpaní RÚ, a to do výšky dohodnutého úverového rámca. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky proti klientovi z poskytnutého RÚ a tomu zodpovedajúce záväzky klienta. Úverovým rámcom sa rozumie maximálny objem RÚ, ktorý je za podmienok stanovených v Zmluve o RÚ a týchto ÚP a Metodickéj príručky- klient oprávnený čerpať.

6. RÚ je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb. Klient je oprávnený čerpať po odsúhlasení zo strany spoločnosti poskytnutý RÚ prostredníctvom ÚK do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca, ak ÚZ neustanovuje inak. ÚK má funkciu identifikačnú a platobnú (viď Hlava 11. týchto ÚP). Platobná funkcia umožňuje vykonať čerpanie elektronickou cestou prostredníctvom siete Europay Mastercard. Identifikačná funkcia umožňuje vykonať čerpanie prostredníctvom siete predajcov spoločnosti za účelom kúpy resp. poskytnutia produktu.

7. Účinnosťou Zmluvy o RÚ sa pre klienta a spoločnosť stanú záväznými ustanovenia Hlavy 9, 10, 11. týchto ÚP a Metodickéj príručky. Zabezpečenie pohľadávky spoločnosti z titulu poskytnutého úveru y prospech klienta sa v celom rozsahu vzťahuje aj na zabezpečenie pohľadávky spoločnosti z titulu poskytnutia RÚ podľa tejto ÚZ a ÚP.

8. Zmluva o RÚ je uzatvorená na dobu neurčitú. Zmluvu o RÚ je klient oprávnený písomne vypovedať len ak nemá voči spoločnosti žiadne záväzky z RÚ, v takom prípade je výpovedná lehota 31 dní a začala plynúť dňom doručenia výpovede spoločnosti. Spoločnosť môže Zmluvu o RÚ vypovedať kedykoľvek, pričom platí výpovedná lehota uvedená v predchádzajúcej vete. Ak klient nečerpal RÚ ani v jednom prípade podobu platnosti ÚK. končí Zmluva o RÚ automaticky dňom ukončenia platnosti ÚK.

9. Záväzky klienta, ktoré súvisia s poskytnutím úveru, najmä splácanie úveru, zaplatenie úrokov a úrokov z omeškania, zmluvných pokút a náhrady škôd voči spoločnosti rovnako ako aj iné záväzky vzniknuté v dôsledku uzatvorenia ÚZ zostávajú uzatvorením Zmluvy o RÚ nedotknuté.

Súd z kópie žiadosti o zmenu výšky úverového rámca zistil, že odporca požiadal dňa 25.2.2008 o navýšenie úverového rámca o 30.000 Kč s tým, že žiadosť o zmenu úverového rámca bola schválená. Ďalšou žiadosťou zo dňa 29.1.2009, odporca požiadal o navýšenie úverového rámca o 25.000 Sk pre kartu č. 6766842051489736 s tým, že žiadosť bola schválená.

Výzvou k splateniu celého dlhu zo dňa 23.4.2013 navrhovateľ vyzval odporcu na úhradu celkového dlhu vo výške 2.398,79 eur najskôr do 15 dní od odoslania výzvy. Zásielka bola odoslaná pod. č. RN044444073 Sk.

Súd z výpisu z účtu odporcu u navrhovateľa 3607002436 za apríl 2007 zistil evidenciu mesačnej úhrady vo výške 26,56 eur, pričom z transakcii súd zistil výber z bankomatu dňa 15.4.2007 ako aj predpísanie úhrady poplatkov za výber z bankomatov a úhradu poplatku za výpis.

Súd oboznámil výpis pohybu platieb a účtovných úkonov na revolvingovom účte pre odporcu vedeného navrhovateľom a to od 15.4.2007 do 16.6.2014, pričom súd zisťuje, že celková suma debetných aktív je vo výške 9035,04 eur, pričom z toho istina tvorí sumu 4.880,202 eur, úrok I - 1.318,51 eur, úrok 2

-2.400,9735 eur, poplatky za výber z automatu ATM 219,8472 eur, poplatky za výpis z účtu 107,3577 eur, zmluvná pokuta 39,85 eur, zmluvná pokuta 7,10 eur, poplatok za zahraničný výber z bankomatu 5,31 eur a dopočítaný úrok 21,20 eur, pričom na úhradu boli vykonané platby v celkovej výške 6.015,3543 eur, z toho navrhovateľ započítal na úhradu istiny 2795,5859 eur, na úhradu úroku (k 103) 510,96 eur, ďalšieho úroku 2365,7135 eur, na úhradu poplatkov za výber ATM 219,8472 eur na úhradu poplatkov za výpis z účtu 99,9077 eur, na úhradu zmluvnej pokuty 15,94 eur, na úhradu ďalšej zmluvnej pokuty 2,09 eur, na úhradu doplatku za zahraničný výber z bankomatu 5,31 eur.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase vykonania právneho úkonu (do novelizácie zák. č. 568/2007 Z.z.) zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,
- e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

Podľa § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Súd mal v konaní preukázané uzavretie úverovej zmluvy č. 3607002436 dňa 1.7.2006, kde však úver bol poskytnutý na kúpu veci - Chladničky Indesit.

Súd zároveň zistil, že v spodnej časti zmluvy pri všeobecných ustanoveniach je drobnými písmenami uvedené, že Spoločnosť a klient podpísi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIČ podľa hlavy 12 Úverových podmienok a spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. podpisom tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, čiže zmluvu o RÚ, a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Na základe takto uzatvorenej zmluvy o RÚ vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10, 11 Úverových podmienok.

Teda v samotnom obsahu zmluvy je odkaz na uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, avšak samotné ustanovenie je situované v časti, ktorá s použitím výrazových prostriedkov má pôsobiť ako nepodstatná, s vyjadrením všeobecných či iných ustanovení, nemajúcich priami vzťah k predmetu zmluvy. Logicky menšie písmo sa používa na označenie nepodstatnej časti, väčšie či zvýraznené písmo na vyznačenie podstatnej časti zmluvy.

Zmluvu nesporne, v rátaanej jej grafickej úpravy, ako predtlač koncipoval veriteľ - teda navrhovateľ. Súd preto nepovažuje za vylúčené, že odporca ako dlžník, venujúci priemernú pozornosť tvorbe právneho úkonu, ktorý si obstarával úver na kúpu chladničky, ktorý mu bol poskytnutý bezúročne a bez poplatkov, nemusel postrehnúť ustanovenie o tom, že zároveň účastníci uzatvárajú aj zmluvu o revolvingovom úvere. Teda takýto samotný postup súd považuje za nečestnú - nekalú obchodnú praktiku, kedy určité zmluvné dojednanie je ukryté do nepodstatných ustanovení, značených drobným písmom až takej veľkosti, že aj pre súd je veľmi ťažko čitateľné.

Naviac aj keby si dlžník prečítal takéto zmluvné ustanovenie, nezistil by podmienky, za ktorých má byť úver poskytnutý a to ani keby si aj pozorne prečítal jednotlivé ustanovenie Úverových podmienok. Totiž ani zmluvy ani úverové podmienky neobsahujú podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Konkrétne, samotné ustanovenie v úverovej zmluve neobsahuje ani len výšku úveru, sumu alebo postup pre stanovenie splátok a pod..

Súd dospel k záveru, že domáhať sa nárokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý má byť poskytovaný na základe vopred a veriteľom formulárového ustanovenia o uzavretí zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré nemá možnosť dlžník odmietnuť, je rovnako nekalou obchodnou taktikou. Túto skutočnosť o to viac zdôrazňuje fakt, že zmluva bola uzatváraná kvôli poskytnutiu spotrebiteľského úveru na kúpu veci - tovaru, kde veriteľ bol zastúpený samotným predajcom a úverová zmluva bola bezúročná a bez poplatkov. Je teda logické predpokladať, že všetko čo je spojené zo samotou zmluvou bude poskytované za rovnakých podmienok. Ak sa má poskytnúť na základe jedného úkonu - jednania aj iný úver za iných podmienok, v rámci zodpovedného a poctivého prístupu veriteľa k dlžníkovi, musia byť iné podmienky poskytnutia úveru riadne označené a takéto zmluvy musí obsahovať už v jej texte všetky základné náležitosti. Osobitne to platí pre revolvingový úver, v ktorom je náročné až skoro nemožné určenie sadzby RPMN, pretože sa úver v rámci poskytnutého úverového rámca čerpá na základe vôle odporcu, a tým sa aj menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Súd pritom poukazuje na rozsudok Krajskému súdu v Prešove zo dňa 27.1.2011, sp. zn. 6Co 95/2010, kde súd jednoznačne stanovil, že „...keďže predmetná vec sa týka revolvingového úveru a RPMN nie je dobre možné stanoviť, nebolo možné stotožniť sa s prvostupňovým súdom, že pre neuvedenie RPMN je úver podľa § 4 zákona bez úrokov a bez poplatkov.“ Pokiaľ teda pri uzatváraní zmluvy má absentovať údaj RPMN, čo je v priamom rozpore s ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. príp. § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. v následnom znení, a teda zmluva o kontokorentnom úvere by mala byť platná aj bez uvedenia RPMN, len s uvedením spôsobu výpočtu a príkladov, musí byť kladený až extrémny dôraz na znenie zmluvy a naplnenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Pokiaľ vôľa uzatvoriť úverovú zmluvu poskytnutím úverovej karty a kontokorentného úveru vyjadruje viac vôľu veriteľa, ktorú prejavuje návrhom zmluvy vyhotoveným ešte pred prejavením záujmu dlžníka o poskytnutie iného úveru, ako vôľu dlžníka, ktorý sa prioritne zameriava a žiada o poskytnutie iného úveru, tak formulovanie akéhokoľvek záväzku dlžníka - spotrebiteľa, ktorým pri poskytnutí jedného produktu sa mu vnúti aj iný produkt, v tomto prípade kontokorentný úver, ktorý nie je poskytovaný bez poplatkov a úroku, je úplne v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku a dobrými mravmi. Súd opätovne zdôrazňuje základnú skutočnosť, že ak spotrebiteľ žiada o úver na nákup tovaru a ak by aj náhodou

zaregistroval, že zmluva obsahuje formuláciu, ktorou uzatvára zmluvu o ďalšom úvere prostredníctvom úverovej karty, nemôže venovať náležitú pozornosť tomuto úveru, pretože jeho záujem je o iný, prioritný úver na nákup tovaru. Pritom nič nemôže brániť veriteľovi, aby na základe „žiadosti“ dlžníka, ktorú sám formuloval, zaslal dlžníkovi - odporcovi, návrh zmluvy o poskytnutí kontokorentného úveru, ktorý by mu poskytoval prostredníctvom úverovej karty a v ktorej by uviedol všetky relevantné skutočnosti pre poskytnutie úveru v súlade s platnými zákonmi, najmä § 4 zák. č. 258/2001 Z. z. Súd dokonca nezistil ani skutočnosť, že by navrhovateľ ako veriteľ vôbec reflektoval na zmeny zákona č. 258/2001 Z. z., a zohľadňoval požiadavky zákonodarcu na zmenu právnej úpravy a povinnosti poskytovateľa úveru a zmluvu upravil v súlade so zmenou požiadaviek kladených na podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru.

Ak by teda aj samotný kontokorentný úver bol poskytovaný za „prijateľných podmienok“, prípadne aj bol výhodný oproti iným nebankovým subjektom, nemožno účinnosť a záväznosť takejto zmluvy odôvodňovať len tým, že nie je nevýhodná, nie je v rozpore s dobrými mravmi a pod.. Súd z hľadiska čestnosti a zodpovedného prístupu k dlžníkovi považuje za podstatné, aby boli dlžníkovi pri uzatváraní právnych úkonov oznámené všetky podstatné skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na jeho rozhodovanie o prijatí úveru, aby nebol ani nepriamo nútený do žiadnych záväzkov, ktoré priamo nesúvisia s predmetom zmluvy, nebola zneužívaná jeho tieseň, neinformovanosť. V určitom rozsahu je prijateľné akceptovanie aj uzavretie nie práve výhodných zmlúv, ak zodpovedajúci reálnej situácii avšak aj možnostiam dlžníka a ak sú výsledkom jeho slobodného rozhodnutia po zvážení všetkých skutočností, ktoré mu boli oznámené a vysvetlené pred uzavretím právneho úkonu. Navrhovateľ však ako veriteľ tak využíval nástroj jeho expanznej obchodnej politiky voči spotrebiteľovi, ktorý potrebuje úver na zakúpenie vecí, teda je odkázaný na financovanie potrieb takouto formou, podšúva platobnú kartu ako prostriedok na čerpanie ďalšieho úveru, o ktorý vôbec vopred neprejavil záujem a tým zneužíva jeho tieseň a zvyšuje ďalšie zadĺženie. Práve totiž ďalší kontokorentný úver po poskytnutí jedného úveru môže navodiť také zadĺženie dlžníka, že nie je schopný splácať ani predchádzajúce úvery.

Súd zároveň zdôrazňuje, že medzi účastníkmi nedošlo k uzavretiu perfektnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere v povinnej písomnej forme, teda takej písomnej zmluvy, ktorá by obsahovala všetky podstatné náležitosti stanovené zákonom. Navyše, ani zo samotného znenia zmluvy súd nezistil, že by vôbec od uzavretia zmluvy mal dlžník nárok na poskytnutie úveru, pretože takýto nárok mu vznikal až vtedy, keď sa veriteľ rozhodol mu zaslať úverovú kartu na čerpanie úveru.

Podľa § 6 ods. 1 druhá veta zák. č. 634/1992 Zb. predávajúci najmä nesmie odmietnuť predaj spotrebiteľovi výrobky, ktoré má vystavené alebo inak pripravené na predaj, alebo odmietnuť poskytnutie služby, ktoré je v jeho prevádzkových možnostiach; nesmie takisto viazať predaj výrobkov alebo poskytnutie služieb na predaj iných výrobkov alebo poskytnutie iných služieb, pokiaľ nejde o obmedzenie rovnaké pre všetky prípady a v obchodnom styku obvyklé.

Súd okrem skutočnosti, že nezistil platné uzavretie zmluvy o úvere konštatuje, že stanovenie povinnosti dlžníka pri poskytnutí úveru žiadať aj o ďalší kontokorentný úver je v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom ako aj so zákonom (§ 6 ods. 1 druhá veta zák. č. 634/1992 Zb.), pretože dlžník nemôže odmietnuť ustanovenia zmluvy, ktorými uzatvára aj zmluvu o revolvingovom úvere.

Pokiaľ sa však jedná o charakter spotrebiteľských zmlúv podľa ust. § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, navrhovateľ ako poskytovateľ služieb musí rešpektovať osobitné ust. §§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka ako aj ust. zák. č. 250/2007 Z. z..

Poskytovateľ služieb nemôže si upraviť vo všeobecných podmienkach ľubovoľné povinnosti. Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

V tejto súvislosti však súd poukazuje na závery vyslovené Ústavným súdom Českej republiky I.ÚS 3512/11 ze dne 11. 11. 2013 ktorý vyslovil závery „V praxi se zásada poctivosti projevuje mimo jiné tím, že text spotřebitelské smlouvy, obzvláště jedná-li se o smlouvu formulářovou, má být pro průměrného spotřebitele dostatečně čitelný, přehledný a logicky uspořádaný. Například smluvní ujednání musí mít dostatečnou velikost písma, nesmějí být ve výrazně menší velikosti, než okolní text, nesmějí být umístěna v oddílech, které vzbuzují dojem nepodstatného charakteru. Uvedená zásada poctivosti

dopadá i na aplikaci všeobecných obchodních podmínek. I ve spotřebitelských smlouvách je možno všeobecné obchodní podmínky uplatnit, nicméně taková aplikace má nejen uvedená formální omezení, nýbrž i omezení obsahová.

Je třeba zdůraznit, že obchodní podmínky ve spotřebitelských smlouvách na rozdíl třeba od obchodních smluv mají sloužit především k tomu, aby nebylo nezbytné do každé smlouvy přepisovat ujednání technického a vysvětlujícího charakteru. Naopak nesmějí sloužit k tomu, aby do nich v často nepřehledné, složitě formulované a malým písmem psané formě skryl dodavatel ujednání, která jsou pro spotřebitele nevýhodná a o kterých předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou (například rozhodčí doložka nebo ujednání o smluvní pokutě). Pokud tak i přesto dodavatel učiní, nepočíná si v právním vztahu poctivě a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu.

V této souvislosti Ústavní soud upozorňuje na to, že nelze závěry Ústavního soudu interpretovat jako a priori vyloučení (příkladem) jmenovaných podstatných ujednání ze spotřebitelských smluv obecně, nýbrž zejména jako omezení jejich uplatnění v tzv. všeobecných obchodních podmínkách. Ústavní soud nyní odhlíží od skutečnosti, že fakticky je smluvní svoboda spotřebitele při určování, které ujednání bude uvedeno ve smlouvě a které ve všeobecných podmínkách, pouze zdánlivá, neboť obě listiny ve formulářové podobě připravuje dodavatel a s ohledem na nepoměr ve vyjednávací síle dodavatele a spotřebitele je na první pohled patrné, že se spotřebitel jen stěží může domoci změny předem připravených smluvních ujednání.“

Z uvedeného vyplývá, že pri všeobecných obchodných podmienkach sa jedná sa o všeobecnú úpravu práv a povinností ktoré vykladajú jednotlivé ustanovenia zmluvy, zákonné ustanovenia vzťahujúce sa k poskytovaniu služieb a pod.. V žiadnom prípade všeobecné zmluvné podmienky nemôžu obsahovať ustanovenia, ktorými by bol zakladaný nový právny vzťah, prípadne v ktorých by boli obsiahnuté podstatné náležitosti zmluvy. Všeobecné zmluvné podmienky predstavujú vôľu veriteľa, ktorý v nich upravuje a spresňuje podmienky právneho úkonu, vykladá jednotlivé ustanovenia, špecifikuje výkon práv a povinností. Obsah všeobecných podmienok a cenníka je možné odvodiť aj od ich názvu, podľa ktorého je možné sa oprávnené domnievať, že vo všeobecných podmienkach budú upravené všeobecné práva a povinnosti vzťahujúce sa k uzavretej zmluve o poskytovaní služieb, a že v cenníku budú uvedené ceny takýchto služieb.

Všeobecné obchodné podmienky sú vydané veriteľom ešte pred uzavretím právneho úkonu a predstavujú určitý rámec povinností a práv, ktoré musí dlžník pred uzavretím právneho úkonu akceptovať. Obsah všeobecných obchodných podmienok nie je závislý od vôle dlžníka, dokonca dlžník nemôže meniť jeho obsah a pri uzavretí úkonu ho musí akceptovať. Naopak dohoda o zmluvnej pokute je samostatný právny úkon, ktorý musí byť účastníkmi dohodnutý a to v predpísanej písomnej forme. Dohoda je vždy výsledkom prijatia ponuky (akceptácie). Postup pri predložení návrhu na uzavretie zmluvy a jeho prijatie upravuje Občiansky zákonník v ustanoveniach § 43a až § 47 Obč. zák. Právny úkon v písomnej forme vznikne podpisom právneho úkonu alebo iným konaním, ktoré vyjadrí písomnú formu úkonu (napríklad napísanie textu úkonu). Podľa § 44 Obč. zák. zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatím návrhu podľa § 43c Obč. zák. je včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodit' jej súhlas. Preto ak má byť prijatý návrh v písomnej forme, musí byť aj prijatie vykonané v písomnej forme. Podľa § 40 ods. 1 Obč. zák. ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Súd nemôže pripustiť výklad podľa ktorého by vo všeobecných podmienkach bolo možné zakladať nové právne vzťahy, o ktoré druhý účastník vôbec nežiadal a ani ich nemienil založiť. Pokiaľ je navyše druhým účastníkom spotrebiteľ, musí byť informovaný o všetkých podmienkach a to nie len tým, že navrhovateľ vloží do zmluvy klauzulu o tom, že sa môže so všeobecnými podmienkami oboznámiť alebo že sa oboznámil, prípadne odkaz na ich ustanovenie, najmä ak takéto ustanovenie podľa právnej úpravy má tvoriť podstatné náležitosti zmluvy.

Súd poukazuje na záväzný právny názor vyslovený Súdnym dvorom európskej únie v rozsudku z 27. júna 2000 vo veci spojené prípady C-240/98 až C-244/98 *Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero* spol., podľa ktorého Smernicou Rady 93/13/EEC z 5. apríla 1993 o neprímeraných, nečestných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách má za následok, že národný súd môže svojim vlastným návrhom určiť, či je zmluvná podmienka nečestná, počas svojho predbežného zhodnotenia

pokiaľ ide o fakt, či sa môže k nároku prikrčiť pred národnými súdmi. Národný súd je povinný počas použitia ustanovení národného práva, ktoré sú skoršieho alebo neskoršieho dátumu než uvedená Smernica, interpretovať ich pokiaľ je to možné v svetle presného znenia a účelu Smernice. Požiadavka o výklad v zhode so Smernicou žiada národný súd zvlášť podporiť výklad, ktorý by na jeho vlastný návrh nepovolil jurisdikciu naň delegovanú na základe neprimeranej, nečestnej podmienky.

Nakoľko zmluva neobsahovala zákonom stanovené náležitosti, nebola neplatná len z dôvodu, že zákon pri poskytnutí peňažných prostriedkov prezumuje existenciu zmluvy o úvere. Zákonom predpokladaná existencia úverového vzťahu avšak bez poplatkov a úroku, fakticky chráni veriteľa, aby napr. neúmyselným opomenutím splnil všetky zákonom požadované náležitosti sa nedostal do postavenia, že by zmluva bola neplatná pre absenciu podstatných náležitostí a mohol by sa domáhať len vydania bezdôvodného obohatenia, avšak takéto nároky by však v prípade dlhodobých úverov mohol byť bol premičaný. Súd je preto názoru, že v danom prípade, z dôvodu absencie podstatných náležitostí zmluvy, je potrebné takisto úver považovať za bezúčelný a bez poplatkov.

Súd zistil, že navrhovateľ požičal odporcovi sumu 4.880,202 eur a odporca splatil sumu 6.015,3543 eur do podania žaloby, následne 900,- eur po podaní žaloby a trovy právneho zastúpenia uplatnené v návrhu, zaplatil viac ako bol povinný a preto súd návrh v plnom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., avšak nakoľko odporca si trovy konania neuplatnil a súd ich vznik z obsahu spisu nezistil, tento nárok odporcovi nepriznal.

Súd zároveň s poukazom na ustálenú judikatúru uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013, Najvyššieho súdu SR zo 16. apríla 2014, sp. zn. 2Sži/6/2014, teda zistenia súdu, že vedľajší účastník na strane odporcu vstúpil do konania vo viacerých veciach bez toho, aby bol o to požiadaný spotrebiteľom alebo vstup bol odôvodnený ochranou osobitných nárokov, skutočnosť, že záujmom vedľajšieho účastníka nie je zamietnutie návrhu, ale ochrana spotrebiteľa, rozhodol, že zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom nie je možné považovať za účelné vynaloženie trov konania. V prípade, že charakter sporu vyžaduje osobitnú potrebu zastúpenia advokátom, mohol vedľajší účastník „sprostredkovať“ zastúpenie spotrebiteľovi, komunikovať s ním a presvedčiť ho o aktívnej účasti v konaní. Zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom, ktorý sídli na rovnakej adrese, je možné považovať skôr za spoluprácu ako zastupovanie nárokov účastníka advokátom. Súd preto vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).